

Číslo 2

Jaro 2022

Ročník patnáctý

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2021/2022

Školák

*Co dělá výchovná
poradkyně?*

*Na stáži
ve Švédsku...*

*S Kubou
o golfu*

*Největší
trapasy*

*Velký rozhovor
s paní učitelkou
Bártovou*

*Rychlorozhovor
s výtvarnicemi*

Naši milí čtenáři Školáka,

držíte v rukou letošní poslední číslo, které si bere za cíl udělat vám dvojnásobnou radost. Zprvė proto, že je v tomto čísle spousta zajímavých článků, rozhovorů, anket i dalšího čtení, zadruhé proto, že když vychází poslední číslo, je jasné, že se milovými kroky blíží všem dlouho očekávané letní prázdniny. A než se během prázdnin budete věnovat svému oblíbenému učení, nejprve si odpočiňte. Nejlépe vám to půjde s naším školním časopisem v ruce. Je pravda, že některé ankety nepřinášejí mnoho odpovědí, neboť redaktorům se je mnohdy, těžko odhadovat z jakých důvodů, nepodařilo sehnat. Na posledních stránkách najdete spoustu zábavy, hádanek, kvízů, vtipů a luštění. Mnohé z vás pobaví také různé ankety, někteří z vás jsou určitě zvědaví na zajímavé rozhovory s vašimi oblíbenými pedagogy, zajímavé čtení vám poskytne také rubrika Škola plná talentů, vášniví čtenáři si určitě nalistují rubriku Ex libris, možná je bude inspirovat k přečtení nové knihy. Povedl se i vám někdy nějaký trapas, že byste se nejraději propadli hanbou? Nekresejte na mysl, nejste v tom sami. Všechny čtenáře určitě zaujme rozhovor s paní učitelkou Indrákovou a Škubalovou o jejich stáži ve Švédsku. Zajímá vás, jaká je pracovní náplň výchovné poradkyně, komu pomáhá a co všechno řeší? Chcete si počíst v příbězích a zamyšleních? Chcete se potěšit literární tvorbou třetáčků? Chcete se zasmát? Tak si kupte Školáka a čtěte! A užijte si přenádherne prázdniny!

IM

Obsah:

Co se v naší škole děje	str.3-7
Poprvé v historii! Na stáži ve Švédsku	str. 8-9
Velký rozhovor s paní učitelkou Bártovou	str. 10-12
Představujeme vám nové tváře	str. 10-12
Školákova poradna	str. 12
Rychlorozhovor s výtvarnicemi	str. 13
Představujeme vám výchovnou poradkyni	str. 14
Den s panem uč. Kopeckým	str. 15
Den učitelů	str. 16
Extra dotazník – Jana Šenková	str. 17
Nepatří do školy	str. 18
Zamýšlíme se:	str. 19
Den matek, Den otců	str. 20
Take máte velké životní sny?	str. 21
Škola plan talentů: Kuba Kryštofek	str. 22
Co nás zajímá: naše mesto	str. 23
Otazníky	str. 24
Z pohledu malých dětí	str. 25
Necháváte si často radit?	str. 26
Ex libris	str. 27
Příslloví, přísloví – copak nám napoví?	str. 28
Naše přijímačky, Babyboxy	str. 29
Největší trapas	str. 30
Kdyby, zasmějme se	str. 31
Píšu, píšeš, píšeme... ..	str. 32-36
Pobavte se... ..	str. 37-38
Naše redakce	str. 39-40

Co se v naší škole děje...

Vynášení Morany

Děti ze třídy Berušek, Koťat a Sluníček vyrazily 1. 4. vynést Morenu, dva dny před takzvanou smrtnou nedělí, pro kterou je typické její vynášení. Morena neboli Smrt je symbolem všeho, co lidem škodí. Má sice temný název, ale je plná veselí a naděje, že zima končí a začíná jaro. Figurína byla vytvořena z opadaných větví z lesa, uschlé trávy, starého prostěradla a měla náhrdelníky z prázdných hlemýždích ulit a vaječných skořápek. Morenu jsme za zvuku říkadel vyneśli do Klenice, kde jsme ji před vhozením zapálili. Zatím to však venku jarně nevypadá, možná to bylo tím, že se naše Morena v potoce zachytila, a ne a ne odplavat. Nakonec ale skutečně zmizela, a tak se snad opravdového jara dočkáme. Aby taky ne, na cestu zpět jsme měli připravené líto, které symbolizuje pravý opak Moreny – nový život a příchod jara.

Marcela Šulcová

Velikonoce

Při velikonočních přípravách jsme vyráběli dekorace a výzdobu na velikonoční výstavu na místní faru, kde jsme si nejen své výrobky byli prohlédnout. K Velikonočům patří neodmyslitelně pomlázka a košík, který jsme si i my donesli do naší třídy a společně jsme vyrazili hodovat. Naučili jsme se říkanku “Hody, hody, doprovody, já jsem malý zajíček”, u které byli všichni překvapeni její délkou... Ano, ten den nás nebolely jen nohy, ale také upovídaná pusa. ☺ Radost z plnění košíku nám udělal městský úřad, základní škola a blízcí přátelé školky.

Marcela Šulcová

Čarodějnice

S Beruškami jsme se o posledním dubnovém, tedy “čarodějnickém”, týdnu povídali o tradici pálení čarodějnic a o tom, jakou podobu čarodějnice má. Vysvětlovali jsme si rozdíl mezi dobrem a zlem, tančili se šátky na různá říkadla. Ve třídě jsme si udělali koutek “čaroškola”, kde jsme trénovali školní návyky a rozvíjeli grafomotoriku. Při sběru klestí na zahradě a následném odnesení na hromadu pod DPS, jsme si nasbírali několik klacíků pro vyzkoušení stavby hranice.

V pátek 29. dubna vyrazily všechny třídy mateřské školky v čarodějnických kostýmech do průvodu. Pak jsme plnili různé soutěže pro získání leteckého průkazu. *Marcela Šulcová*

Sportovní den mládeže s TAJV v Dolním Bousově

1. ročník oblíbené národní soutěže Sportovní den mládeže s TAJV v Dolním Bousově byl zrealizován ve čtvrtek 5.5.2022 v dopoledních hodinách na venkovním multifunkčním sportovišti Dolní Bousov. Jednalo se o semifinálové kolo z celkového počtu 250 turnajů v České republice. Vybraných 54 žáků a žákyň ze základní školy vytvořilo celkem 10 smíšených týmů, které se na hřišti utkaly ve fotbale, florbale, házené, frisbee a tenise.

Nejlepší tým postoupil do závěrečného finále, kde na jeho členy čekal rozstřel o tři postupová místa. Z vítězství se nakonec zaslouženě radovali **Šimon Vynikal, Jakub Pastorek a Sára Sedláčková**. Finalisté semifinálového turnaje v Dolním Bousově získali upomínkové diplomy, věcné odměny a mnoho dalších sponzorských cen. Společně s cenami obdrželi finalisté vstupenku na závěrečný celorepublikový turnaj, Národní finále v Poděbradech, který se bude konat v předvánočním termínu 3. 12. – 4. 12. 2022. Na tomto turnaji budou postupující hráči reprezentovat zejména základní školu, město Dolní Bousov a Středočeský kraj. Vítěz Národního finále v Poděbradech převezme putovní pohár TAJV od ministra školství, mládeže a tělovýchovy.

Konverzační soutěž v němčině

Dne 14. 3. 2022 proběhlo na Peckařově gymnáziu v Mladé Boleslavi okresní kolo konverzační soutěže v německém jazyce. Naši školu v něm zastupoval **Jakub Vlasák z 9.B** a umístil se na krásném 3. místě. Moc gratulujeme!

Andrea Fiedlerová

Sportovní den mládeže s TAJV v Dolním Bousově byl zrealizován za podpory Města Dolní Bousov, Krajského úřadu Středočeského kraje a partnerů projektu.

Kateřina Karnová

IQLANDIE

Dne 31. 3. 2022 se třídy 6.A a 9.A společně vydaly na exkurzi do IQLANDIE v Liberci. Žáci si mohli mimo jiné vyzkoušet například simulátor zemětřesení, blesků a dalších přírodních jevů. Nikdo z nás určitě nezapomene na fantastickou "Science show", která nás nejen velmi pobavila i poučila, ale také jsme se do ní mohli zapojit. Návštěvu IQLANDIE všem vřele doporučujeme!

Andrea Fiedlerová

Výuka informatiky nově

Nová podoba Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání (RVP ZV) přináší řadu změn. Dochází k začlenění nové klíčové kompetence – digitální – a nového vzdělávacího oboru informatika. Informatika se zaměřuje především na rozvoj informatického myšlení a na porozumění základním principům digitálních technologií. Žáci pátých tříd začali ve výuce pracovat s robotickými stavebnicemi WeDo. Nový způsob výuky informatiky přijali s nadšením.

Šárka Švábková

Zápis do první třídy

Ve dnech 7. – 8. 4. 2022 proběhl tradiční zápis do základní školy. Konečně jsme mohli všechny děti přivítat u nás ve škole bez online prostředí. Budoucí spolužáci vyrobili pro nové kamarády malé dárečky. K zápisu se dostavilo celkem 60 dětí, z toho 44 dětí bylo přijato k základnímu vzdělávání, 7 dětí má odklad školní docházky a 9 dětí čeká ještě vyšetření školní zralosti. Všechny děti obdržely v ředitelně školy poukázku na pohár nebo zmrzlinku do Café Holiday. Na všechny prvňáčky se těší paní učitelka Monika Švancaránová a paní učitelka Eva Kuželová.

Kateřina Karnová

Matematický klokan

V březnu proběhl další ročník soutěže Matematický klokan 2022. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích. V kategorii **CVRČEK** (2. a 3. třídy) se do soutěže přihlásilo 40 žáků. Nejlepšími řešiteli se staly **Nela Havelková, Elena Ryšlavá a Selin Achundova**. V kategorii **KLOKÁNEK** (4. a 5. třídy) soutěžilo 14 žáků. Mezi nejlepší řešitele patřili **Adam Havelka, Matěj Bulíř a Jakub Olbrich**. V kategorii **BENJAMÍN** bylo přihlášeno 24 žáků. V této kategorii se vyskytl nejlepší řešitel celé školy **Ondřej Sýkora**. Na dalších pozicích skončili **Matěj Havelka a Matěj Rapáč**. Pro nejstarší žáky byla přichystána kategorie **KADET**, v níž soutěžilo 22 žáků. Mezi nejlepší řešitele patří **Amélie Březinová, Eva Tauchmanová a Jakub Vlasák**. Všem úspěšným řešitelům gratulujeme.

Pavčina Koubová

Zeměpisná olympiáda

V letošním školním roce se na naší škole v lednu 2022 konalo školní kolo zeměpisné olympiády. Žáci byli rozděleni do 3 kategorií podle věku: kategorie A – 6. třída, kategorie B – 7. třída, kategorie C – 8. a 9. třída. Každá kategorie měla své tematické zaměření:

- kategorie A – kartografie, Země ve vesmíru, obecná fyzická geografie
- kategorie B – kartografie, obecná fyzická geografie, obecná sociální geografie, Afrika, Austrálie a Oceánie, Amerika
- kategorie C – kartografie a geoinformatika, obecná fyzická geografie, Evropa

Školního kola se zúčastnilo 22 žáků (kategorie A – 8 žáků, kategorie B – 6 žáků, kategorie C – 8 žáků). Do okresního kola, které se konalo v březnu 2022 (poprvé distanční formou) postoupili první tři z každé kategorie. Za kategorii A **Ondřej Sýkora, Anežka Šťavíková, Klára Bizoňová**, za kategorii B postoupil **Vojtěch Karn, Ondřej Dlask a Matěj Havelka** a za kategorii C postoupila **Tereza Dlasková, Pavčina Hozáková a Michal Buriánek**.

Do krajského kola se proboujel Ondřej Sýkora ze 6.B. Ondra se v dubnu 2022 zúčastnil krajského kola zeměpisné olympiády, kde nás úspěšně reprezentoval. Jsem velmi ráda, že naši žáci rádi soutěží a účastní se znalostních soutěží. Moc se těším na jejich vědomostní souboje v příštím školním roce.

Pavlaína Mejzlíková

Den Země

„Zase musíme sbírat odpadky? A proč? Já jsem tam nic neházel. Ať si to po sobě uklidí ti, co to tam naházeli.“ To byly nejčastější komentáře, když jsme žákům oznámili, že se bude konat Den Země.

Co to vlastně Den Země je? Jedná se o celosvětovou událost, při které se dobrovolníci snaží „uklidit“ planetu od odpadků, které jsou mimo sběrná místa – kontejnery a popelnice. U nás ve škole se této akci účastní žáci 2. stupně.

Dovolím si říci, že letošní ročník se nesl v trochu jiném duchu, než jsme byli zvyklí z posledních let. Trasy okolo Bousova jsou celkem čisté, a proto jsme museli plánovat jinak. Úklid koupaliště, „umělky“, školy, školky i bousovských ulic. To plus trasy na Rohatsko, Rachvala a Vlčí Pole. To vše jsme letos zvládli. Odpadků nebylo moc, zato žáci našli doslova „poklady z půdy“- vyhozené dveře, gumy, pneumatiky a duše, krabice od petard, motory a motorky. Jako odměna nás všechny čekalo malé občerstvení. Děkuji za spolupráci městu, ředitelství a především všem žákům 2. stupně.

Vlastislav Kopecký

Seminář první pomoci

V květnu proběhl na naší škole seminář první pomoci, kterého se ve třech dnech zúčastnily všechny ročníky. Každá přednáška byla rozdělena na teoretickou a praktickou část. Během teoretické části si žáci zopakovali důležitá telefonní čísla, postup při poskytování základní první pomoci při různých situacích včetně masáže srdce, kterou si vyzkoušeli na torzu člověka. V praktické části lektori seznámili žáky s vybavením sanitky. Nakonec si prakticky vyzkoušeli práci dispečinku a ošetření otevřené zlomeniny na připravené figuríně. Celý program byl dětem podán s přihlédnutím k jejich věku a děti byly celým programem nadšené.

Kateřina Karnová

Poprvé v historii!

Na stáži ve švédském *Göteborgu*

Paní učitelko, víme, že jste byla na stáži v zahraničí. Kam to bylo?

Společně s kolegyní Barborou Škubalovou jsme vyrazily na jih Švédska.

Jak jste se dozvěděla o možnosti stáže v zahraničí?

Tato stáž byla realizována z šablon Evropské unie. Dozvěděla jsem se tedy o ní od vedení školy.

V jakém městě jste stáž absolvovaly?

Navštěvovaly jsme základní školu Sjumilaskolan v Göteborgu.

Kde jste byly ubytované?

Bydlely jsme v příjemném hotelu Scandic Europa.

Na co byla stáž zaměřena?

Stáž byla zaměřena na pozorování zahraničních kolegů při práci s velmi různorodou skupinou dětí. Škola, kam jsme každý den docházely, náležela totiž k přistěhovaleckému ghettu. Byli zde tedy žáci z mnoha zemí mluvící mnoha různými jazyky a pocházející z mnoha různých kultur.

Proč jste si zvolila právě tuto zemi?

Chtěly jsme s kolegyní vycestovat do některé ze skandinávských zemí, protože jejich školství je dáváno za příklad dobré praxe.

Od 14. do 27. března letošního roku se zúčastnily paní učitelka Anna Indráková a paní učitelka Barbora Škubalová, angličtinářky, zahraniční stáže ve švédském městě Göteborgu. Cílem jejich cesty byla základní škola Sjumilaskolan. Nebyla to typická švédská základní škola, ale jednalo se o školu pro děti přistěhovalců. Obě paní učitelky chodily do hodin, diskutovaly se svými švédskými kolegy o různých přístupech a metodách výuky, sledovaly děti při práci. Za dva týdny nasbíraly mnoho postřehů a informací, které po návratu předaly svým kolegům v dolnobousovské škole.

Musely jste splnit nějaké podmínky, abyste se mohly zahraniční stáže zúčastnit?

Žádné podmínky stanoveny nebyly. Na stáž se přihlásilo několik pedagogů a na základě jejich aprobací vybralo vedení školy konkrétní učitele.

Jak dlouho stáž v zahraničí trvala?

Na škole jsme strávily čtrnáct dní.

Kolik hodin denně jste strávila ve škole?

V průměru jsme na škole trávily sedm hodin denně.

Kolik žáků bylo ve třídě?

V dané škole žáky hodně dělí na různé skupiny v rámci různých předmětů. Maximální počet byl dvacet žáků v hodině. Minimální pak dva.

Říkala jste, že do školy chodí především žáci přistěhovalců. Určitě jste se setkaly s národnostní různorodostí. Jaké národnosti byli žáci?

Žáci pocházeli z různých koutů světa. Nejvíce jich do Švédska přišlo ze Sýrie, Somálska, Turecka, Iráku, Íránu, Vietnamu. Další pak z Itálie, Anglie nebo Mexika.

Jak jste trávily volný čas a víkendy?

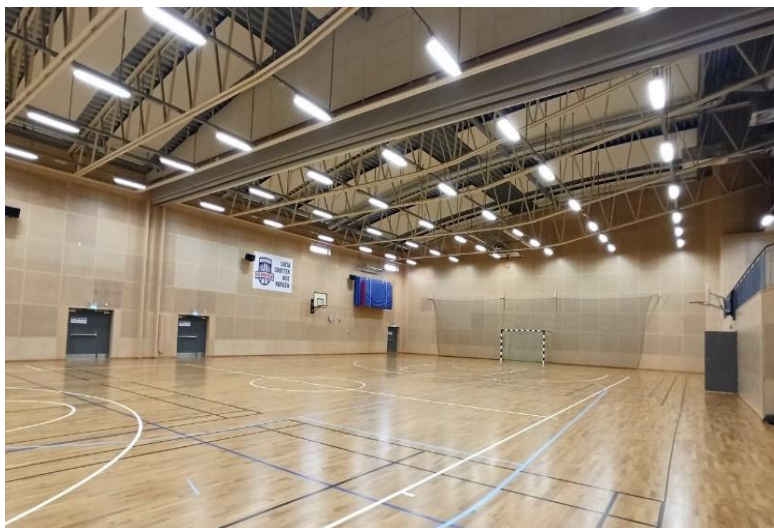
Hlavně průzkumem města a okolí. O víkendu jsme měly možnost zavítat na nedaleké ostrovy. Počasí bylo nádherné a krajina úžasná. Dlouho jsem nezažila tak pěkný a pohodový výlet.

Doporučila byste stáž v zahraničí i nám?

Jednoznačně. Je obrovská výhoda a skvělá zkušenost vycestovat do zahraničí, ať už za studiem nebo na pracovní stáž.

Chtěla byste si něco podobného někdy zopakovat?

Pokud by se znovu naskytla příležitost, neváhala bych. *Káťa, Johanka*

Velký rozhovor s paní učitelkou Zuzanou Bártovou

Paní učitelka Zuzana Bártová učí na naší škole angličtinu. Víme o ní také to, že umí perfektně italsky. U dětí je oblíbená pro svoji klidnou povahu, vstřícnost i to, že učí zábavnou formou a děti se od ní toho hodně naučí. Zajímá vás, odkud pochází, kde žije, jakou má rodinu? Nebo jste zvědaví, jaké má paní učitelka záliby a co dělá ve volném čase? To vše se dozvíte z našeho rozhovoru, který nám ochotně poskytla.

Paní učitelko, kde jste studovala?

Ze základní školy jsem zamířila na Masarykovu obchodní akademii v Jičíně. Ekonomika a účetnictví mě však moc neokouzly, proto jsem se začala intenzivně věnovat cizím jazykům a pokračovala ve studiu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Jaký obor jste vystudovala?

Studovala jsem anglický jazyk a literaturu a italský jazyk a literaturu.

Bylo těžší studium angličtiny nebo italštiny?

Řekla bych, že studium obou předmětů bylo stejně náročné, protože byly stejně zaměřeny. Italština pro mě byla hodně těžká na začátku, k přijímačkám jsem šla jako samouk, ale vše jsem nakonec dohnala pobytem v Itálii. Angličtinu jsem už uměla na potřebné úrovni.

Studium obnášelo hlavně hodně četby v obou cizích jazycích, ale také předměty jako latina, španělština, filozofie, historie...

Co Vás na práci učitele nejvíc baví?

Velmi mě těší, když 9. ročník opouštějí žáci, kteří na začátku uměli anglicky vyjmenovat jen pár zvířat a barviček a v devátém ročníku mohou směle vyrazit do světa a já vím, že se domluví a neztratí se. Ne vždy se to ale podaří. Velmi mě baví práce s žáky, kteří chápou význam znalosti cizího jazyka.

Kolik let na naší škole učíte?

V Dolním Bousově učím sedmým rokem.

Učila jste ještě někde jinde?

Během studia na vysoké škole i po jejím absolvování jsem učila angličtinu a italštinu na jazykové škole v Brně.

Který předmět Vás na základní škole nejvíce bavil a který vůbec?

V dětství jsem hodně sportovala, takže především tělocvik, ale také matematika, výtvarka a později angličtina. Vůbec mě nezaujala chemie nebo fyzika.

Co děláte ve všední dny po příchodu do školy?

Nejsem úplně ranní ptáče, proto se ve sborovně snažím rychle rozkoukat, nachystat si všechny pomůcky na celé dopoledne a dohnat poslední resty. Nic zvláštního...

Kdybyste si mohla zvolit jinou práci, jaká by to byla?

Líbilo by se mi být knihovnicí. Do knihovny také ráda a často chodím. Moc se mi líbí klid a příjemná atmosféra, která tam panuje. V Dolním Bousově máte jednu z nejhezčích knihoven, které jsem v Čechách navštívila, a úžasnou paní knihovnici. Tu bych nahradit nedokázala 😊.

Odkud pocházíte? Kde bydlíte?

Pocházím z Jičína, po dokončení vysoké školy jsem ještě několik let bydlela v Brně, ale nako-nec jsem se vrátila zpět do Jičína. Hlavně z praktických důvodů, abychom měli poblíž babičky.

Prozradíte našim čtenářům něco o své rodině?

Mám tři děti, nejstarší z nich příští rok nastupuje na šestileté gymnázium v Jičíně, dvě mladší jsou ještě na prvním stupni ZŠ. Také máme černobílou kočku Teodoru.

Jaké jsou Vaše zájmy?

Asi ze všeho nejraději čtu. Také velmi ráda cestuji a chodím na výlety, šiji a pracuji na zahradě. Nejvíce volného času trávím se svými dětmi.

Jak relaxujete?

S dobrou knihou nebo na procházce.

Jak trávíte víkendy?

V zimě ráda jezdím na běžky. Po zbytek roku na výlety. Pracuji na zahradě, čtu si, ...

Máte už nějaké prázdninové plány?

Letos se chystáme do Chorvatska a do Českosaského Švýcarska.

Pobývala jste někdy delší dobu v Anglii nebo Itálii? Kde?

Anglii jsem zatím navštívila jenom jako turista, ale v Itálii jsem pobývala celkem dva roky.

Co to bylo za pobyt?

Po prvním ročníku vysoké školy jsem vyrazila jako „au-pair“ do italské Verony, kde jsem se starala o sedmiletou holčičku v jedné milé italské rodině a chodila do jazykového kurzu. Dále jsem byla na dvou půlročních stipendijních pobytech na univerzitách ve Viterbu a v Římě.

Co Vám tento pobyt přinesl?

Především jsem se velmi zdokonalila v cizím jazyce, seznámila se s milými lidmi z různých zemí a lépe a zblízka poznala italskou kulturu.

Kam byste se v Anglii a v Itálii ještě ráda podívala?

Jednou bych se ráda vypravila do severozápadní Anglie, do oblasti nazývané Lake District, hlavně kvůli přírodě. V Itálii jsem už navštívila opravdu hodně míst, ale ještě jsem nikdy nebyla na Sardinii, takže určitě tam.

Láká Vás ještě jiná země? Čím?

Moc ráda bych navštívila Nový Zéland, především kvůli úchvatné přírodě.

Jaký je Váš názor na dva povinné cizí jazyky na základní škole?

To je v současné době velmi diskutované téma. Myslím si, že je daleko lepší umět alespoň jeden cizí jazyk pořádně než dva špatně. Mnoha dětem znalost dvou světových jazyků nečiní nejmenší potíže, ale také je mnoho dětí, které mají potíže s mateřským jazykem, prvním cizím jazykem a do toho se ještě mají učit další jazyk. Vznikne z toho akorát zmatek. Domnívám se, že by děti a jejich rodiče měli mít při vstupu do sedmého ročníku možnost volby, zda si druhý cizí jazyk přiberou, nebo zda se raději budou zdokonalovat v prvním cizím jazyce.

Proč by se děti měly učit cizí jazyky?

V dnešní době má hodně dětí pocit, že je zachránil překladáč a cizí jazyk umět nemusí. Ale to je omyl! Umět kromě mateřského jazyka ještě alespoň jeden cizí jazyk, především angličtinu, je v dnešní době

naprosto nezbytné. Bez angličtiny se neobejdete při cestování, v práci, při hledání informací v zahraničních zdrojích, ale třeba i na výletě v Čechách, kde vás mohou oslovit zahraniční turisté s nějakým dotazem.

Johanka a Káťa

Školáková poradna

Jak je to s učením? Hudba či ticho?

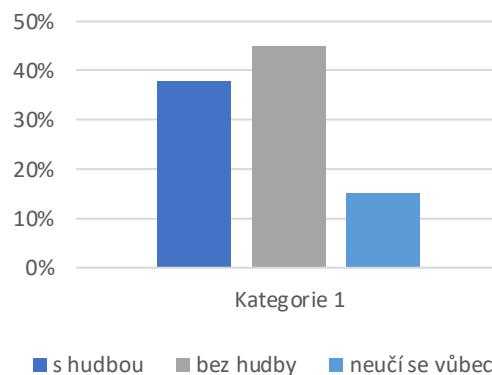
Každému z nás vyhovuje něco jiného. Někdo potřebuje k učení absolutní ticho, jiný má pocit, že by se bez hudby nedokázal nic naučit. Kde je pravda? A co na to odborníci? Jeden názor jsem na internetu našla: “Musíte vědět, jakou hudbu si pustit. Abych byl upřímný, hudba, která je pro učení vhodná, se nemusí líbit tak úplně každému. Ale pokud pochopíte pravidla poslouchání hudby při učení, jsem si jistý, že najdete i něco, co se Vám bude líbit.” (Jan Kohut)

Stačí na youtube zadat: **alfa waves music** a vyskočí vám hudba, která je vhodná k učení.

Ale za mě rozhodně hudba! Takovej pořádný rock při úkolu z matematiky je nejlepší!

Eggs Benedict

Učíme se s hudbou nebo v naprostém tichu?

Téměř polovina žáků naší školy se učí bez hudby, 38% žáků dává přednost učení s hudbou a zajímavé, nebo spíše zarážející je, že 15% žáků odpovědělo, že se neučí vůbec.

RYCHLOROZHOVOR

VÝTVARNICE versus VÝTVARNICE

Výtvarnou výchovu mívají děti většinou rády. Na hodiny “výtvarky”, jak žáci obvykle říkají, se těší až na úplné výjimky všichni. Je to odpočinková hodina, při níž si děti oddychnou, možná si i trochu popovídají, ale každopádně se odreagují činností, která je přenesena do jiných světů, do jiného prostředí, činností, která rozvíjí naši fantazii, náš cit pro barvy i tvary, náš cit pro různé výtvarné techniky. A proto je velmi důležité, kdo výtvarnou výchovu učí a jaký přístup k ní má.

Zuzana Zemanová

Jak jste se k výtvarné výchově dostala?

Asi to bylo přirozené pokračování mé cesty, nepamatuji si, že by někdy bylo období, kdy by výtvarná výchova přirozeně nezasahovala do mého života. Ať už to byla keramika, užitá fotografie, tisk, šití, nebo kresba.

Která třída je podle Vás při výuce výtvarné výchovy nejhůře zvládatelná?

Čím více dětí ve třídě, tím se hůře pracuje a musím volit techniky, které jsou časově méně náročné, nebo není tolik potřeba mé pomoci.

Co Vás na učení výtvarné výchovy nejvíce baví?

Jestli myslíš, co mě baví na učení, tak mě baví celý ten proces. Sledovat, jak se rozvíjí dílo. Zadám téma, ale ponechám prostor pro fantazii, případně pro volbu techniky, nesešňuruji zkrátka zadání do detailu, i když i někdy toto záměrně udělám. Velmi často vznikají moc pěkné práce

Co Vás přivedlo k malování?

Vůbec netuším. Tvorba mě provází od malička a když jsem se postavila na vlastní nohy, vždy byla součástí mé práce. Například reportážní fotografie, pak užitý i dekorativní textil nebo nyní v pedagogice.

Malujete i ve volném čase, třeba někde v přírodě?

Malba není úplně můj favorit, věnuji se spíše grafice a textilním technikám, nejvíce tiskům na textilní podklady, šitým aplikacím a gobelínům. Takže když to jde, trávím volný čas v ateliéru.

Zuzana Kissová

Jak jste se dostala k výtvarné výchově?

Jestli myslíš k učení výtvarky, tak úplně běžně.

☺ Prostě mě naše paní ředitelka oslovila, jestli bych chtěla v Bousově učit.

Baví Vás tato práce? Pokud ne, proč?

Baví, moc se mi líbí sledovat pokroky žáků. Kdyby mě to nebavilo, nemohla bych se tomu věnovat.

Která třída je podle Vás při výuce výtvarné výchovy nejhůře zvládatelná?

Nejhůře zvládatelná je třída, kde se děti nesnaží vůbec nic vytvořit a mrhají svým i mým časem, ačkoliv by mohlo vzniknout něco svěžího a zajímavého.

Co Vás na učení výtvarné výchovy nejvíce baví?

Na učení a učení výtvarné výchovy, se mi nejvíce líbí to, že každému občas sedne nějaké téma, nebo technika, kterou by nečekal, a najednou je na světě krásné výtvarné dílo.

Co Vás přivedlo k malování?

Touha. Touha zachytit myšlenky, náladu a taky vtipy. Zůstalo mi to dodnes, nedávno mi v koupelně praskla trubka, tak jsem si sedla a než přijel instalatér, nakreslila jsem k tomu vtipný obrázek a poslala ho kamarádům.

Malujete i ve volném čase, třeba někde v přírodě?

Kreslím a maluju hodně doma, většinou pozdě v noci, mám asi tisíc věcí, co musím nakreslit,

Namalovala jste někdy nějaký velký obraz?

Obrazy ne, ale tisknu na velké archy látek, mnohdy jsou to několikametrové archy. Gobelíny také mívají větší rozměry, ale na ty teď bohužel vůbec nemám čas.

Malujete raději tužkou nebo barvami?

Záleží co, ale obyčejnou tužku mám obecně velmi ráda. I při psaní ji často používám, více než klasické propisky nebo pera.

Malujete raději černobílé nebo barevné obrázky?

Po monochromatickém období se možná v mojí tvorbě objevuje více barev než dřív. Když se nad tím zamyslím, řekla bych, že je to způsobené mým zájmem o arteterapii, které se v současnosti hodně věnuji. Barvy a tvary dokážou o každém z nás hodně prozradit.

Jaký je Váš nejoblíbenější malíř?

Těžké vybrat jedno jméno. Z klasiků je to asi Michelangelo pro jeho charakteristické vyjádření pohybu. Fascinují mě jeho sochy i postavy na obrazech. Ze současných výtvarníků je příjemná tvorba například Petra Síse, Pavly Hroudové, ale mám ráda i abstraktní umění Františka Kupky a mnoho dalších.

abych je dostala z hlavy, a taky spoustu fix a štětců, které musím vyzkoušet.

Namalovala jste někdy nějaký velký obraz?

Moc ráda maluji tuší. Poslední obraz, který takhle vznikl jsem malovala na igelit napnutý v dřevěném rámu, tato technika se mi líbí čím dál víc.

Malujete raději tužkou nebo barvami?

Teď nejradši fixami, které fungují, jako vodovky. Je to něco mezi kreslením a malováním, dají se krásně rozmývat vodou. Koupila jsem si jich spoustu na Comic-Conu v Praze.

Malujete raději černobílé nebo barevné obrázky?

Barevné, je to těžší, ale výsledek stojí za to.

Jaký je Váš nejoblíbenější malíř?

Mám dva, Claude Monet a Jean-Michel Basquiat. Oba jsme teď ve škole probírali a malovali podle nich.

Monča

Den s... p. učitelem Vlastislavem Kopeckým

Ráno vstávám v 5:50 hodin, rychle něco sním, obléknu se a jdu venčit psa. Ráno chodím většinou na Rohatsko, obejdu rybník a vracím se zpět domů. To mi trvá necelou hodinu.

Doma se nasnídám a připravím do práce. Do školy vstupuju okolo půl osmé. Mé první kroky ve sborovně vedou ke kávovaru. Od pondělí do středy učím vždy první hodiny, čtvrtek a pátek je volnější, takže ráno připravovat věci na další dny a řešit různé věci spojené s chodem třídy.

Učím přibližně do 12:15 hodin, pak jdu na oběd. A pak mě čeká odpoledka.

Domů se dostávám kolem třetí hodiny odpolední. Rychle se převléknu a jdu ven. Opět venku strávím necelou hodinu, záleží na počasí.

Doma pak po návratu spím 😊. (Ano, nestydím se za to. Konec školního roku je vždy náročný a těch krásných 30-60 minut spánku je naprosto osvěžujících.)

Po spánku následují domácí práce, nebo jdu ven.

Do postele se dostávám kolem 22:30 hodin. To je můj všední den v kostce.

Kačka, Kája

Představujeme vám

výchovnou poradkyni Janu Kučerovou

Paní učitelko, kde jste pracovala před příchodem do Dolního Bousova?

Pracovala jsem na základní škole v Lužanech a na první základní škole v Jičíně.

Jaký obor jste studovala?

Studovala jsem učitelství pro 1. stupeň základní školy, obor Speciální pedagogika a pak jsem studovala čtyři semestry na vysoké škole výchovné poradenství.

Odkdy jste na zdejší škole?

Co Vás přimělo přestoupit na naši školu?

Jsem tu od školního roku 2019/2020. O volném místě na této škole jsem se dozvěděla od paní učitelky Koubové.

Vy jste i učitelka. Co a ve které třídě učíte?

Jsem třídní učitelkou 4.A. Učím tam český jazyk a přírodovědu.

Jak Vás napadlo dělat výchovného poradce?

Vždycky jsem si přála pracovat s dětmi. Ráda dětem pomáhám, snažím se jim ukázat cestu a taky to, že se nemá nic vzdávat. Důležité je ale také mít odpovědnost sám za sebe a „makat“ na sobě. Nic není zadarmo, a když někomu něco nejde, musí pracovat usilovněji než ti druzí. Vidět spokojené a šťastné dítě je velká výhra.

Co obsahuje práce výchovného poradce?

Pracuji s dětmi s podpurnými opatřeními. Těmto dětem se snažime poskytnout podporu v oblastech, kde se jim nedaří. Hledáme výukové metody a postupy, jak dosáhnout zlepšení výsledků jejich práce tak, aby se jim dařilo a nebyly smutní z neúspěchu. Podpora není v žádném případě pro nikoho úleva, ale je to hledání cesty, jak zlepšit oslabené dovednosti a také zohledňování individuálních potřeb dětí. Pracuji ale i s dětmi, které potřebují řešit nějaký problém nebo si chtějí jen popovídat. Také spolupracuji s rodiči žáků, domlouváme si schůzky a hledáme řešení různých potíží nebo překážek. Chceme, aby byly ve škole všechny děti spokojené, dařilo se jim a cítily se zde v bezpečí.

S čím za Vámi může někdo přijít?

Se vším. S dětmi řešíme kamarádské vztahy, vztahy mezi spolužáky, prospěch ve škole, volbu povolání nebo nějaké trápení. Někdy stačí si jen popovídat a hned je lépe. Jindy je třeba více setkání nebo předání dítěte dalším odborníkům.

S jakým nejhorším případem jste se setkala?

Když dospělý ublížil dítěti.

Jaký typ problémů řešíte nejčastěji?

Kamarádství, vzájemné vztahy, učení nebo různá trápení.

Jaké případy na své pozici řešíte?

Metodicky podporuji vyučující, děti i rodiče. Jsem zde proto, abych dětem naslouchala a snažím se hledat správná řešení vzniklých situací. Mým úkolem je také prošetřovat různé maléry, třeba kouření, záškoláctví a tak podobně.

Jak často za Vámi žáci chodí?

Jak kdy, každý den je jiný. Někdy pracuji jen s jedním žákem za den, jindy s více žáky. Má práce ale také spočívá v komunikaci s kolegy učiteli nebo asistentkami. Musíme o vás dětech mluvit, předávat si informace. Hledat společná řešení problémů, spolupracovat.

Žbrtoň

Slavíme s vámi: Den učitelů

Kateřina Sýkorová (Vlastislav Kopecký, 8.B)

Máme ho rádi. Je hodný a dokáže nám skvěle poradit, dá se s ním otevřeně mluvit.

Klára Bizoňová, Valentýna Kellerová (Andrea Fiedlerová, 6.A)

Dobře učí a udělá cokoli, abychom se to naučili. Je schopná s námi vydržet.

Julius Novák (Radka Roxerová, 5.A)

Máme ji rádi, protože má s námi trpělivost.

Viktorie Jindrová (Vladimíra Nocarová, 3.A)

Je milá, hezky nás učí, hraje s námi hry a pokud něco nechápeme, tak nám to vysvětlí. Je to nejlepší paní učitelka!

Burešová Veronika, Pažoutová Valentýna, Veselá Nikola (Helena Pánková, 6.B)

Něco nás naučí a nedává tolik testů a úkolů.

Petra Kindlová (Lukáš Sedláček, 8.A)

Obdivuji jeho smysl pro humor. A navíc umí ze všeho udělat zábavu.

Tomáš Olbrich (Miroslava Němečková, 7.A)

Je normální na matematiku.

Kryštof Zima (Zdena Skálová, 3.B)

Je zábavná. A obdivuji, že je chytřejší než já.

Drazí učitelé, děláte svou práci na jedničku!

Eggs Benedict

Den učitelů je dnem vyhlášeným k poctě učitelů. V Česku a na Slovensku se Den učitelů slaví tradičně 28. března, v den výročí narození Jana Amose Komenského. Den učitelů byl vyhlášen česko-slovenskou vládou v roce 1955. V mnoha zemích světa se slaví Mezinárodní den učitelů stanovený v roce 1994 OSN na 5. října. V souvislosti s tímto svátkem jsem se chtěla dovědět, zda žáci naší školy na svých učitelích něco obdivují, zda si jich za něco váží. Jejich odpovědi vám přinášíme.

Proč jsme se stali učiteli?

- **Helena Pánková:** ...se mi to líbilo už od dětství.
- **Lukáš Sedláček:** Protože to na mě zbylo.
- **Jana Kučerová:** Protože jsem chtěla pracovat s dětmi.
- **Vlastislav Kopecký:** Je to lepší než být popelář.
- **Pavčina Koubová:** Protože jsem chtěla pracovat s dětmi, líbí se mi ta práce.
- **Dagmar Folprechtová:** Mám ráda děti a ráda jim pomáhám.
- **Jiří Kužel:** Bavil mě dějepis a tělocvik.

Ami, Katarína

Extra DOTAZNÍK

pro paní učitelku
Janu Šenkovou

Kdybych mohla být kýmkoliv na světě, byla bych...
...nejlépe sama sebou.

S kým bych si nejraději popovídala?
Se svou maminkou, ale to už bohužel nejde...

S kým bych nikdy nešla na večeři?
S Milošem Zemanem.

Co dělám, když se nikdo nedívá?
Koukám do nepřítomna.

Čím bych byla, kdybych nebyla učitelkou?
Překladatelkou.

Proč se věnuji kantořině?
Je mi dobře se spokojenými dětmi.

Moje nejoblíbenější činnost?
Běh se psy.

Já ve třech slovech...
Rodina, psi, zahrada.

Co bych si pořídila, kdybych vyhrála v loterii?
Obytný vůz a cestovala po Česku.

Kdybych měla stroj času, ...
...vypravila bych se do dětství, protože tehdy mi bylo nejlíp.

Moje oblíbená písnička?
Dělání, dělání, všechny smutky zahání...

Knížka?
Josef Lada "Dětem".

Divadelní hra?
Dobytí severního pólu.

Neslavnější osoba v mém telefonním seznamu?
Na to nedokážu odpovědět.

Co mi nahání strach?
Snad ani nevím...

Moje oblíbené jídlo?
Slané buráky.

Které město mám nejraději?
Starou Boleslav.

Věřím v lásku na první pohled?
Už ne.

Můj nejkrásnější životní zážitek?
Koncerty mých synů.

Nejkrásnější místo na Zemi je pro mě...
...domov.

Monča

Nepatří do školy. Nevyspalý žák.

Jak dlouho obvykle spíte?

pí uč. Pánková: 5-6 hodin

p. uč. Kopecký: 7 hodin

p. uč. Sedláček: 7-8 hodin

p. uč. Kužel: 6-8 hodin

Jan Voska, 7.B: 8-9 hodin

Petra Kindlová, 8.A: 8 hodin, asi

Kateřina Žáčková, 4.A: chodím spát v půl osmé a vstávám v půl sedmé.

Natálie Kabrnová, 4.A: 10 hodin

David Zvěřina, 9.B: asi 8-9 hodin

Peter Slobodník, 6.A: 8 hodin, většinou

Kristýna Říhová, 9.A: asi sedm nebo osm a když je víkend, tak třeba deset, dvanáct

Kolik hodin spíš? Spíš málo, nebo naopak moc dlouho? Všichni známe, jak je nepříjemné se nevyspat. Důvodem může být cokoli. U školáků to často bývá ponocování u počítače či telefonu. Mnozí žáci spí méně než pět, šest hodin denně. Ve škole jsou pak unavení, nepozorní, chybí jim potřebná výkonnost. Často se ocitají v začarovaném kruhu. Dnes půjdu spát konečně včas, ať jsem zítra fit. Ale ono to opět nevyjde. Co myslíte, zaděláváte si na problémy? Ano – to je ta správná odpověď.

Během spánku můžeme nejen vytvářet vzpomínky, ale také pracovat s vědomostmi, které jsme během dne nasbírali. Přes noc má člověk osm až deset snů, ale většinou si pamatuje jeden, maximálně dva. Není dobré spát málo, ale ani moc dlouho. Je dokázáno, že u dospělého člověka je zdravý průměr 7-8 hodin, u dítěte (6-13 let) 9-11 hodin a u dospívajících (14-17 let) 8-10 hodin.

Katarína a Ami

Sedm pádů s...

... Kačkou Sýkorovou

Kdo je tvůj nejoblíbenější učitel?
Pan učitel Vlastislav Kopecký.

Bez koho nebo bez čeho si nedokážeš představit naši školu?
Bez pana učitele Lukáše Sedláčka.

Ke komu bys přišla o radu?
K paní učitelce Indrákové.

Koho bys pozvala na večeři?
Pana učitele Kužela.

O kom si myslíš, že umí látku nejlépe vysvětlit?
O paní učitelce Pavlíně Koubové.

S kým si nejvíce rozumíš?
S pan učitelem Vlastislavem Kopeckým. *Johanka*

Devět zlatých pravidel

dvakrát jinak

**Valentýna
Kellerová:**

1. Rodina
2. Koně
3. Vzduch
4. Japonsko,
japonština
5. Kamarádi
a kamarádky
6. Jídlo
(nejlépe asijské)
7. Sport
8. Tik Tok
9. Styly (oblékání)

Katka

**pan učitel
Lukáš Sedláček:**

1. Být čestný
2. Mluvit pravdu
3. Nedělat to, co bych nechtěl, aby mi dělali ostatní
4. Pravidelně venčit psa
5. Dělat vše pořádně
6. Nechodit nahý po náměstí
7. Nedělat na řidiče nevhodná gesta
8. Nekadit na veřejnosti, ale v kadibudce
9. Zelený sýr může být zkažený

Zamýšlíme se...

	Třída	Jak můžeš pomoci lidem z Ukrajiny?	Už jste nějakým způsobem pomohli?	Jak můžeme pomoci dětem ve škole?
Viktorie Jindrová	3.A	Poslat tam třeba nějaké potraviny.	Ano.	Nějak v učivu.
Veronika Písecká	3.A	Darovat oblečení.	Jo.	V učení.
Jasmína Krausová	3.A	Ubytováním.	Jo.	V učení.
Tereza Lalahová	4.A	Poslat tam jídlo a potřebné věci.	Jo.	V komunikaci, spřátelit se s nimi.
Jakub Olbrich	5.B	Příspěvky.	Ne.	Nevím.
Sofie Musilová	6.B	Penězi.	Ano.	S učením.
Jan Vozka	7.A	Poslat tam oblečení.	Jo. Darovali jsme oblečení.	Učit je česky.
Jan Pavlas	7.A	Darovat oblečení, peníze.	Ano. Penězi.	Budeme se s nimi bavit.
Barbora Šourková	7.B	Ukázat jim, že v tom nejsou sami.	Ano. Hygienickými potřebami, oblečením.	Snažit se s nimi komunikovat. Zkusit je naučit mluvit česky.
Ladislav Říčař	8.A	Darovat oblečení.	Ano.	Nevím.
Karolína Švandová	8.B	Můžeme přispět do sbírky.	Zatím ne.	Chovat se k nim mile a kdykoliv jim pomoci.
Lucie Vitmajerová	8.B	Oblečením, darováním peněz.	Ne.	Pomáhat jim v nejhorší chvíli.
Mgr. Zuzana Bártová		Financemi.	Ano.	Snažit se s nimi skamarádit a pomoci s učením.

Jak my osobně můžeme pomoci lidem z Ukrajiny?

Myslím si, že pomoci jim můžeme mnoha způsoby. Můžeme jim poslat peníze, každá koruna se v této situaci počítá, také jim můžeme, my jako děti, dát oblečení, které nám je malé nebo už se nám nelíbí. Zajímavá pomoc je nabídnutí sdílené domácnosti. Myslím si, že je hlavně důležité, v situaci, v níž se nyní nacházejí, pomoci jakkoli. Kdybychom byli ochotni jim nabídnout i náš domov, musíme vědět, odkud přesně Ukrajinec je, protože by toho někteří mohli jen využít. Zeptala jsem se několika žáků, jak oni osobně můžou Ukrajině pomoci. Zajímalo mě, jestli už jim nějakým způsobem, třeba s rodiči, pomohli, a jak můžeme my sami pomáhat našim novým ukrajinským spolužákům. Zkoušeli jste se nad těmito problémy zamyslet i vy sami?

Eli

Den matek a Den otců

Den matek se slaví první květnovou nedělí. Letos vychází Den matek na 8. května. Den otců je třetí nedělí v červnu. Tento rok je to 19. června. Proč se tyto dny slaví? Jako poděkování maminkám a tatínkům za to, co pro nás udělali a jako pocta k celému mateřství, otcovství, jako pocta matce a otci. Den matek se v Česku začal slavit už v roce 1923, byl postupně potlačován, ale po roce 1989 se opět začal slavit. V Česku se Den otců neslaví tolik jako den matek. Já osobně si myslím, že tyto svátky si naši rodiče opravdu zaslouží a jsem ráda, že se slaví.

Eli

	Třída	Co obdivuješ na své mamince a na svém tatínkovi?	Slavíte doma Den matek a otců?	Dáváš rodičům nějaké dárky?
Viktorie Jindrová	3.A	Že jsou na mě hodní.	Ano.	Ano.
Jasmína Krausová	3.A	Jsou na mě hodní.	Ano.	Ano.
František Kučera	4.A	Jsou na mě hodní.	Ano.	Ano. Květinu.
Ondřej Procházka	4.B	Pomáhají mi se školou.	Ano.	Ano.
Eliška Sýkorová	5.B	Dobře vaří.	Ne.	Ne.
Vít Noha	5.B	Jsou starostliví a jsou hodní.	Ne.	Ne.
Jan Pavlas	7.A	Že to se mnou mamka zvládá.	Ano.	Ano. Květinu.
Petr Beck	7.A	Že mě ještě nevyhodili z baráku.	Ano.	Ano.
Jakub Brzák	7.A	Kupují mi věci.	Ne.	Ne.
Barbora Šourková	7.B	Na mamce, že pro nás udělá všechno, a na tatínkovi, že dokáže pracovat daleko od domova.	Ano.	Ano.
Vanessa Verecká	8.A	I přes to, jak se k mamce chovám, tak při mně stojí.	Jo.	Jo.
Ladislav Říčař	8.A	Sportují.	Ano.	Ano.
Karolína Švandová	8.B	Na mamce obdivuji, že i když jsem na ni nepříjemná, tak mi vždycky pomůže.	Nijak zvlášť neslavíme.	Ano, květinu nebo sladkost.
Lucie Vitmajerová	8.B	I přes to, co se děje, tak jsou hodní a dobře se starají.	Ne.	Ano.

Také máte velké životní sny?

Všichni máme velké sny... být kuchařkou, zpěvákem či zpěvačkou, někdo touží stát se známým spisovatelem, jiný chce být oblíbeným youtuberem, někomu se splní sen, když bude pracovat se zvířaty... Anebo zatím vůbec nevíme, jaký je náš životní sen a zjistíme to časem. Já jsem se zeptala několika spolužáků, jaký je ten jejich životní sen. Po přečtení odpovědí zjistíte, jak jsou sny mých vrstevníků různorodé a mnohdy velmi odvážné.

Klárka

Slovníček cizích slovíček

Iluze neboli sen

Sen je zážitek iluzorních hlasů nebo jiných vjemů vytvářených mozkem během spánku v rámci procesu snění. Sny často ukazují události, které jsou ve skutečnosti nepravděpodobné, a jsou obvykle mimo kontrolu spící osoby. Vycházejí z vnějších i vnitřních podnětů a vzpomínek a představ spícího. Sen je tudíž významná psychologická událost. Někdy lidé zažívají během snění silné emoce; strašidelné nebo znepokojivé sny se označují jako a noční můry nebo děsy.

Anketa

1. *Jaký je tvůj velký sen?*
2. *Které sny se ti nesplnily?*

Být spisovatelka
Všechny

Natka Bajtunová, 2.A

Vystudovat veterinu a mít vlastní ordinaci
Žádný

Amča Březinová, 9.B

Pracovat s koňmi
Žádný

Natka Kučerová, 6.A

Koupit si létající veverku
(vakouveverka létavá)
Koupit si létající veverku

Monika Pavlíčková, 6.A

Být boxerem
Všechny

Dominik Sejko, 2.A

Být učitelka
Všechny

Verča Sejková, 2.A

Škola plná talentů - GOLFISTA

Kubo, jak dlouho hraješ golf?

Myslím, že dva roky.

Co tě k tomuto sportu přivedlo?

Mamka mě tam přihlásila, protože chtěla zjistit, jestli mě to bude bavit.

Máš v plánu pokračovat i v dalších letech?

Ano, rád bych.

Chodíš na kroužek golfu, nebo tě golf naučili rodiče?

Chodím na kroužek do Mladé Boleslavi.

Co je pro golfistu nezbytné umět?

Asi je jen potřeba být klidný, jinak se odpal nepovede.

Máš golfové oblečení?

Mám golfové triko.

Máš své golfové hole a víš, která se na co používá?

Ano, mám golfové hole a vím, která se na co používá.

V čem spočívá tvůj trénink?

Nejdřív máme rozcvičku a potom už hrajeme.

Je golf hodně namáhavý sport?

Ani ne, spíš je to takové odpočinkové.

Zúčastnil ses už nějakého turnaje?

Zatím ne.

Musíš mít na golf dobrou tělesnou kondici?

Podle mě ne.

Co se ti na golfu líbí a naopak nelíbí?

Líbí se mi to, že si tam můžu jakoby odpočinout a není žádná věc, která by se mi na golfu nelíbila. *Kačka, Kája*

Jakub Kryštofek

Co nás zajímá? Naše město.

Co se nám v Dolním Bousově líbí nebo nelíbí?

Dolní Bousov je celkem hezké město, ale jelikož není příliš velké, určitě zde spousta věcí chybí, nebo prostě nejsou úplně tak dokonalé, jak by si zdejší občané nebo obyvatelé okolních vesnic představovali. Určitě se zde dá najít i něco opravdu hezkého, co se dá vyzvednout.

Co to ale je? Každý to určitě vnímá jinak. Zeptal jsem se na to několika lidí z naší školy, abychom zjistili, co by se tu dalo zlepšit, co by se naopak mělo zachovat. Několik odpovědí bylo opravdu zajímavých, vtipných anebo naprosto divných až nepochopitelných. *Žbrtoň*

Jan Toman (9.A) - Chtělo by to nějaký velký obchodák. Za mě máme ale opravdu pěkné náměstí, fotbalové hřiště a fitko.

Jan Kryštofek (9.B) - Jsem rád, že tady je pár hezkých holek. Ještě se mi líbí, že jsme město, že to prostě není vesnice, kde jezdí po silnici traktory. Určitě jsou i nějaké části Bousova, které jsou pěkné a takové modernější a i tam jsou třeba pěkné domy. Chybí mi tu nějaký velký obchodák, třeba Lidl nebo něco takového. Klidně ať to je Penny, Kaufland, Lidl, je mi to jedno, ale něco takového, že tady je Coop a čtyřicet Vietnamců, to je prostě k ničemu.

Mgr. Lukáš Sedláček (třídní učitel 8.A) - Když se zamyslím, tak se mi tady líbí žáci. Chybí mi tady ale určitě McDonald's.

Jakub Kryštofek (2.A) – Nevím, co se mi tady líbí. Asi nic. Mohli by tu opravit silnice.

Nela Bendlová (8.A) - Ty jo, nelíbí se mi tu, ale nevím, co mi tady chybí. Prostě je to hnusné město a už se těším, až odsud vypadnu.

Adam Lorenc (6.B) - V Bousově se mi líbí Pískový rybník. Nelíbí se mi, že tu je moc školek a chybí mi tu mozek.

Kateřina Sýkorová (8.B) - Líbí se mi škola a stezky přírodou, ale vadí mi nebo spíš mi chybí, že takových stezek nebo přírodních parků či jak to říci, tu není více.

Kateřina Pánková (8.B) - V Bousově se mi líbí asi všechno. Není nic, co by se mi tu vyloženě nelíbilo nebo mi tu chybělo.

Tomáš Kanalaš (9.B) - Na Bousově mám rád, že se tu všichni znají. Mám rád také mého Vietnam-ského kamaráda Vítka, který má na náměstí obchod, a investoval jsem do něj peníze za bagety a pití. Dále se mi tu líbí fitko, koupaliště, dostupnost obchodů, pizzerie, pěkné akce a hřiště. Nemám tu rád malý výskyt žen v okolí. Navíc tu není moc míst na relaxaci, protože mi jezdí traktori a kombajni pod oknem. A máme tu hrozné vedro, protože sem vane vítr z Afriky. To je asi všechno, na co si tak vzpomenu.

????? Otazníky ?????

Která jarní květina je nejkrásnější?

Narcis, protože kvete jen na jaře a patří k jaru. (Pěťa Kindlová, 8.A)

Kopřiva, protože pálí. (Jakub Černohorský, 8.A)

Tulipán, protože je hezky barevný. (Ela Dvořáková, 9.A)

Kočky, protože jsou fajn, a **zlatý déšť**, protože se mi líbí ta žlutá barva. (Jára Plíšek, 8.B)

Tulipán, protože může být červený a červená je super barva. (Filip Teichmann, 8.B)

Pampeliška, protože se dá sfouknout. (Honza Pavlas, 7.A)

Líbí se mi **sedmikráska**, protože roste všude. (Honza Vozka, 7.A)

Koniklec, protože má hezkou barvu a zajímavý název. (Honza Kryštofek, 9.B)

Maceška, protože je krásně barevná. (Lukáš Oudrnický, 9.B)

Moje oblíbená je **sněženka**, protože kvete první. Ten, kdo je první, je vždycky nejlepší. (Jakub Bartoň, 9.B)

Miluji všechny jarní kytíčky, protože jsou příslibem nového života, jara, sluníčka a teplých dní. Obdivuji sněženku za její sílu a křehkost. Ale nejkrásnější a nejvoňavější je pro mě **konvalinka**. (I. Mendlíková, šéfredaktorka)

Konvalinka, protože je jedovatá. (Týna Říhová, 9.A) *Kája, Kačka*

Setkání s . . .

Kdybyste se mohli setkat s kýmkoli ze známých osobností, kdo by to byl? Proč byste se chtěli setkat právě s tímto člověkem? A na co byste se ho rádi zeptali?

Chtěl bych se setkat s hudební skupinou Yzomandias, protože se mi líbí jejich písničky, zeptal bych se, jak skládají písničky. *Ondřej Procházka*

Chtěla bych se setkat s Volodymyrem Zelenskym, ráda bych si s ním udělala selfie a zeptala bych se ho, jestli má kočku. *Monika Pavlíčková*

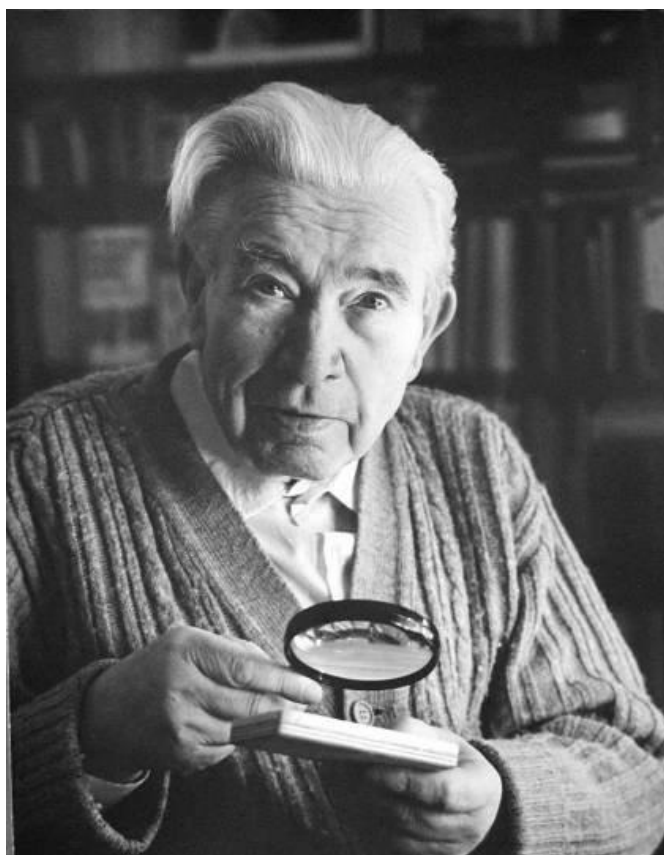
Ráda bych se setkala se zpěvákem ze skupiny BTS Jimin, ráda bych kdyby mi podepsal album a zeptala se ho, jak se má. *Valentýna Kellerová*

Ráda bych se setkala s Ester Ledecovou, zeptala bych se jí, jestli radši jezdí na snowboardu nebo na lyžích, ráda bych, aby mě naučila na snowboardu. *Marie Šťavíková*

Setkal bych se s Annou Kellnerovou, rád bych se jí zeptal, kdo ji učil jezdit na koni a kolik má na účtu milionů, chtěl bych se s ní potkat, protože je dobrá jezdka. *Matěj Soběslav*

Anežka

Z pohledu malých dětí: První dopis

Jaroslav Seifert (1901 – 1986)

je jediným českým nositelem Nobelovy ceny za literaturu. Napsal velké množství básnických sbírek, překládal francouzskou poezii.

6.A

Marek Krajčovič: Je to o klukovi, který píše dopis mamince.

Kristýna Marušková: Jsou tam zašifrovaná nějaká písmena.

Pavel Kouba: Psal dopis své mamince.

Judita Pátková: Byl Den matek a dítě psalo dopis své mamince.

Valentýna Kellarová: Kluk psal dopis své mamince ke Dni matek.

Aneta Míčová: Den matek. Syn píše dopis své mamince.

První dopis mamince Jaroslav Seifert

Už vím, dám dopis na zrcadlo
či do košíčku na šití,
však žel, dosud mě nenapadlo,
co psát, jak dopis začít.

Maminko moje milovaná,
a v zubech konec násadky,
přemýšlím; stránka nenapsaná
čeká a čeká na řádky.

Přeji Ti dnes v den Tvého svátku
- ve slově Tvého velké T,
no vida, už mám druhou řádku
a pokračuji ve větě:

šťěstí - po t se píše ě
- a zdraví - a pak selhává
už nadobro má fantazie,
tak přízemní a kulhavá.

A trhám papír, muchlaje ho
- maminka stojí nad válem
a chystá něco voňavého -
a v odhodlání zoufalém

přibíhám k ní, tiskne mě k sobě,
očima, mlčky, ptá se mě.
Pak zamoučnění ruce obě
zvedly mě rychle ze země.

O čem básník ve své básni vypráví?
Rozuměli jste, co chtěl říci a na co
vzpomíná? O čem vlastně báseň ze
sbírky MAMINKA je? Přečtěte si
názory svých spolužáků.

Johanka a Káťa

4.B

Aneta: Myslím si, že někdo píše dopis mamince, ale moc mu to nejde.

Honza Karásek: Nikdy bych nenapsal dopis mamince.

Šarlota Bizoňová: Chystá nějaké překvapení.

6.B

Verča Drázká: Den matek.

Tomáš Hozák: Básnička pro maminku.

Filip Strnad: Psal dopis pro maminku.

5.A

Kryštof Sobotka: Národní den žen, básník chtěl poděkovat mamince. Získal Nobelovu cenu.

Adam Havelka: Psaní dopisu a zoufalství.

Julius Novák: O lásce a vzdělanosti.

Necháváte si často radit?

Ano
Od rodičů
Se školou
Aneta Míčová

Občas
Od rodičů
S češtinou
Kristýna Marušková

Ano
Od kamarádek
Se školou, hlavně s
výtvarnou
Viktorie Jindrová

Ne
Nela Havelková

Občas
Od rodičů
Když si s někým nejsem
jistá
anonym

Občas
Od rodičů
Co zrovna potřebuji
anonym

Ne
anonym

Ano
Od kamarádů
Se školou, s matikou
anonym

Jednou za čas
Od různých lidí
Se školou
anonym

Ano
Od kamarádek
Se školou
anonym

Občas
Od různých lidí
S úkoly
anonym

Ano
Od různých lidí
Co zrovna potřebuji (co
mám uvařit)
Katarína Procházková

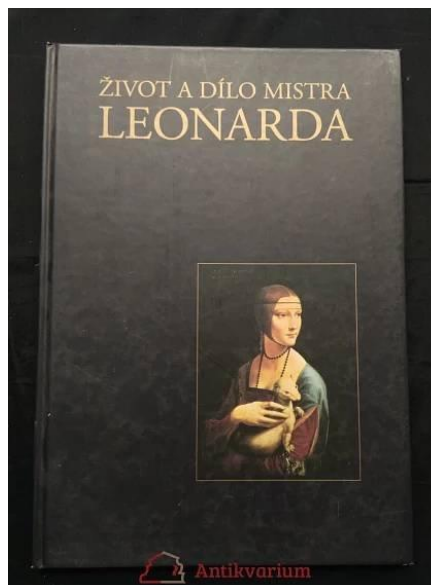
Ano
Od kamarádek
S různými věcmi, třeba
s matikou
Emma Šatrová

Ne moc často
Od kamarádů
Se školou, nejvíce s
češtinou
anonym

Katka

Ex libris - Ex libris - Ex libris

Přečetla jsem knihu Život a dílo Mistra Leonarda. Kniha byla plná zajímavostí o Lenardu da Vincim, byla bohatá na citáty a různá moudra. Knihu doporučuji těm, co jsou zvědaví, zajímají je starší časy a baví je dějepis. Je v ní zachycen i Leonardův život plný různých zápletek, mohli jste se dovědět, jaká byla jeho cesta k jednotlivým jeho dílům.

Kniha je plná nejen fotografií děl Leonarda da Vinciho, ale i aforismů a citátů.

„Je lepší něco vytvořit než se učit. Tvořivost je podstatou života.“

Toto je jeden s Leonardových citátů. Co to vlastně znamená? Když si něco vyzkoušíte nebo sami vyrobíte, je to lepší, než když se něco naučíte nazpaměť a nevíte, na co to použijete....

Autor: Jaromír Pečírka

Žánr: literatura faktu

Vydáno: 2005, Akropolis

Počet stran: 96

Doplňeno fotografiemi

Chňapík

Bezva pracák

Nejlepší hodina byla, když pan učitel Kopecký přišel na hodinu a přinesl prášek chloru atd... a pak nalil do misky takovou vodu, která se dává na vajíčka, aby se nezkazila, do toho pak postupně dal trochu toho prášku a čekali jsme pár minut. Postupně ty minerály rostly, pan učitel nám řekl, že každý minerál roste různou rychlostí, takže jeden rostl pomaleji a druhý rychleji. Nechal nás pak, ať si na to sáheme, ale když jste si na to sáhli, moc to nedrželo pohromadě, protože to bylo pod tou vodou. Jinak by minerály nerostly. Vypadalo to jako nitka, která roste výš a výš. Měli jsme i různé barvy, bylo to opravdu moc pěkné. A kdykoliv si tento pokus můžeme vyzkoušet i doma.

Kristýna

Super hodina

Přísloví, přísloví, copak nám napoví...

Kdo seje vítr, sklízí bouři.

Znamená, že člověk, který začne konflikt, se dočká následků.

Prázdný sud duní nejvíce

Znamená to, že ten, kdo je hloupý, má největší potřebu toto zastírat prázdnými řečmi - tedy nejvíce duní.

Ester Rašáková, 2.A

1. Rozfouká mraky.
2. Nic v něm není.

Nela Havelková, 3.A

1. Začne vítr a padá listí.
2. Sud, který je prázdný, duní víc než plný.

Selin Achuntová, 3.A

1. Vznikne bouřka.
2. Nevím, co si mám představit.

Viktorie Jindrová, 3.A

1. Nevím.
2. Nevím.

Jakub Beneš, 2.B

1. Je bouře a prší.
2. Prázdný sud a v něm je neviditelná voda.

Eliška Šianková, 2.B

1. Že jsou mraky a prší.
2. Sud, ve kterém je něco.

Kateřina Žáčková, 4.A

1. Vítr odhání bouři.
2. Nevím.

Eliška Kláčková, 2.B

1. Že fouká vítr.
2. Sud s neviditelnou vodou.

Štěpán Okoun, 2.B

1. Nevím.
2. Duní nejvíce.

Co říkají česká přísloví malým dětem? Rozumí jim, nebo jsou pro ně španělskou vesnicí?

Čeština je bohatá na různá přísloví. Vznikala ze zkušeností a běžného života lidí. Mnohá z nich jsou tak známá, že jim rozumí i malé děti. U některých si však nad jejich významem lámou hlavu i dospělí. Pokusíme se u dvou vybraných přísloví zjistit, jestli jim děti z prvního stupně rozumí. Uvidíte sami, že tentokrát bylo pro děti velmi náročné přijít na to, co přísloví znamenají. A ruku na srdce: mnozí žáci druhého stupně, možná že i mnozí dospělí by si s tímto úkolem neporadili lépe.

Veronika Písecká, 3.A

1. Že vítr zastaví bouři.
2. Nevím.

Mates

Naše přijímačky

Tereza Dlasková: Bála jsem se, ale nakonec to dopadlo fakt dobře a nepřišlo mi to tak složité, jak nás všichni strašili.

Jan Kryštofek: Bála jsem se, ale po prvním termínu, jsem zjistil, že to není tak složité a že se není čeho bát, dostal jsem se na jednu školu a na druhou musel podat odvolání, a to mi vyšlo, takže jsem za to vděčný.

Tomáš Kanalaš: Já psal zkoušky i z angličtiny, takže to bylo trochu náročnější a bohužel mi to v MB nevyšlo, ale objevil jsem stejný obor v Nymburku.

Pavčina Hozáková: Učila jsem se hodně a byla ve třídě, než jsme dostali testy, nervózní, ale při otočení listu ze mě všechna nervozita spadla.

David Zvěřina: Na přijímačky jsem se připravoval téměř každý den a dopadly tak, jak jsem chtěl.

12. a 13. dubna jsme všichni psali přijímací zkoušky na naše vybrané střední školy. I přes to, že většina z nás váhala, kam si přihlášky podáme, přece jen jsme si vybrali a myslím, že dobře. Velký dík patří paním učitelkám, které se s námi na ně připravovaly a pomohly nám, když jsme potřebovali. A všem devětákům bych chtěla popřát hodně štěstí na nových školách.

Ivanka

Jakub Vlasák: Moc jsem se nepřipravoval, ale celkově mi zkouška nepřišla složitá a že bych se musel nějak hodně připravovat. Výsledky mě velmi potěšily.

Nela Piesche: Připravovala jsem se podle mě hodně, i když bych mohla i víc, ale to mi přišlo už zbytečné. Z výsledků jsem byla mile překvapená a jsem ráda, že to dopadlo takhle hezky.

Lukáš Oudrnický: Trénoval jsem spíše češtinu než matematiku, ta mi jde totiž více. Dostal jsem se na obě zvolené školy a nepřišlo mi to tak těžké, jak nás někteří učitelé strašili.

Očima teenagerů: Babyboxy

Jaký názor mají na existenci baby boxů žáci druhého stupně?

Babybox je speciální anonymní schránka, do které může matka odložit své nechtěné miminko, nebo novorozeně, o které se nedokáže postarat. První v ČR byl zřízen v roce 2005 v Praze. Nyní jich u nás najdeme už 82, budování dalších se připravuje. Za dobu existence baby boxů bylo zachráněno 239 dětí. 15 boxů zatím využito nikdy nebylo.

Nela Piesche, 9. B: Za mě je to dobrá věc pro lidi, kteří to potřebují a nemají možnost se o miminko postarat. A je to určitě lepší, než ho někde nezodpovědně nechat ležet na ulici.

Denisa Hovorková, 8. B: Super věc, často zachrání nějaké děti, o které se rodiče nemůžou nebo nechtějí postarat.

Vanessa Beččáková, 7. A: Řekla bych, že je to lepší varianta dát dítě do babyboxu než někam na ulici, ale přece jen když ho porodí ta maminka, měla by ho vychovat.

Veronika Burešová, 6.B: Podle mě lepší než potrat, dítě aspoň žije a může mít rodinu, která ho miluje.

Lukáš Oudrnický, 9. B: Lepší než dítě nechat někde na ulici, ale zase, když ho máš, tak si ho máš nechat a nezabývat se ho, jako by to byla věc.

Jakub Bureš, 7. B: Lepší než potrat a miminko má naději na lepší život než s rodiči.

Samantha Majerová, 8. B: Přijde mi to trochu divné, přece jen si ho nedělej, když ho nechceš.

Hanka Zimmermanová, 7. B: Můj názor je takový, že mi to přijde sobecké od těch maminek, že je tam dávají, ale na jednu stranu je fajn, že je tady v ČR máme a můžou je dát aspoň tam, než je někde pohodit.

Tomáš Kanalaš, 9. B: Ty lidi by se měli vzchopit, postarat se o něj a vychovat ho.

Michaela Sudíková, 9. A: Když už se rozhodnou o miminku, tak by si ho měli nechat, ale zase, když mají problémy třeba s financemi, tak to úplně chápu.

A já osobně jsem také pro babyboxy pro lidi, kteří to potřebují a nemají vlastně jinou možnost. *Ivanka*

Největší trapas mého života

Valentýna Kellerová, 6.A: Omylem jsem praštila učitelku, když stála za mnou.

Matěj Štěpánek, 4.B: Ne, nemám žádný trapas.

Klára Bizoňová, 6.A: Podkopla jsem nohy paní učitelce Němečkové. Samozřejmě omylem.

Tereza Adolfová, 5.A: Narazila jsem při chůzi do kovového plotu.

pan učitel Sedláček: Byl jsem na dovolené v Egyptě a poslední večer jsem si objednal hamburger, který byl asi zkažený, a udělalo se mi špatně. Ráno jsme měli vyklidit pokoj pro další lidi. A když tam přijely nějaké holky, tak jsem se před nimi pozvracel.

Denisa Pastorková, 7.A: Stříhala jsem cedulku u legín, které jsem měla na sobě, a přišla mi do pokoje kamarádka a něco si myslela...

Jan Voska, 7.B: Na***l jsem si do bot.

Ondřej Procházka, 4.B: Dali jsme s kamarádem ve škole na stůl papírové h**ínko.

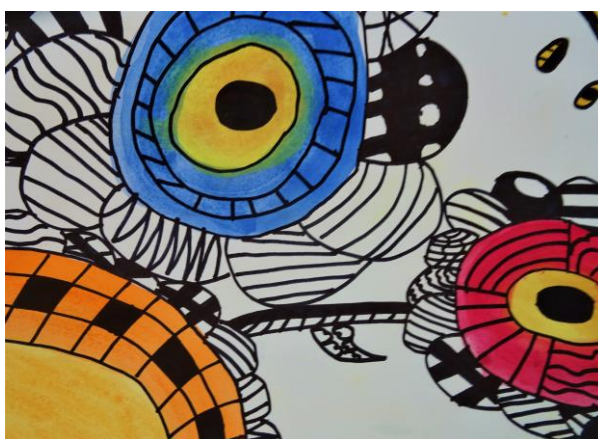
Tomáš Stejskal, 9.B: Když jsem byl na táboře, tak nás svolávali ven a já přiběhl v ručníku, protože jsem pospíchal ze sprchy. Nebo jsme na tom táboře hráli vybíku a byla tam take jedna černoška. A já ji vybil a řekl jsem: "Trefa do černýho!"

David Zvěřina, 9.B: Srazil jsem nákupním košíkem mimino. *Katarína, Ami*

Kdyby...

Kdybychom mohli vyzkoušet alespoň na chvíli žít život nějaké historické osobnosti, co by nám to přineslo? Možná zjištění, že tehdejší doba vůbec nebyla lehká. Možná ale lidé k sobě měli blíž. Možná bychom se zase chtěli rychle vrátit zpět.

Kdybyste se mohli na chvíli stát nějakou českou historickou osobností, kdo by to byl? A proč?

Jan Vozka, 7.A

Karel IV., protože bych rád jezdil do ciziny a naučil bych se hodně jazyků.

Jan Pavlas, 7.A

Karel IV., protože udělal pro naši zemi hodně věcí.

Adam Havelka, 5.A

Albert Einstein, protože byl velice chytrý.

Jan Štěpánek, 7.A

Jan Žižka, protože bych chtěl zažít, jaké to je nemít jedno oko.

Kačka Procházka, 6.A

Korejská šermířka, protože mě baví bojové umění, líbí se mi Korea a jejich tance.

Anežka Šťavíková, 6.A

Marie Terezie, protože vládla velkému území.

Šimon Janoušek, 6.B

Karel IV., protože zvětšil české území.

Je těžké se rozhodnout, kterou slavnou osobností bych chtěla být, protože každý jsme originál, a tak je jen ve hvězdách, jak by to dopadlo, kdybychom si opravdu mohli vyzkoušet cizí životy. Po dlouhé úvaze jsem se však rozhodla, že kdybych skutečně mohla, zkusila bych si život Jane Austenové. Pocházela z Anglie, mé oblíbené země, a psala romantické knihy. Rovněž bych chtěla zažít atmosféru tehdejší společnosti, především těch plesů. *(paní učitelka Anna Indráková)*

Kdybych se mohla přetělit do nějaké historické osobnosti, tak bych se chtěla stát asi sirem Francisem Drakem, protože bych chtěla zažít dobrodružství, která prožíval jako mořeplavec ve službách královny Alžběty I. Navíc bych měla jedinečnou možnost sloužit velmi výjimečné panovnici a trochu ji poznat. *(paní učitelka Andrea Fiedlerová)*
Mates

Zasmějme se...

Který školní předmět byste zrušili? Proč?

Jsou děti, které nemají rády některé školní předměty. Důvody mohou být různé, např. jim to nejde, nebaví je to nebo je pro ně obtížné naučit se nějaké učivo. Já nemám moc ráda dějepis. Nudí mě. A tak jsem se šla zeptat několika dětí na dvě věci: Jaký školní předmět by zrušily, kdyby to bylo možné, a z jakého důvodu.

Čestinu, je to těžké. – Anička

- Matematiku. Je to nudný předmět. – Ema

Angličtinu. Ani nevím. – Josef

- Češtinu. Nebaví mě. – Pavel

Vlastivědu. Historie je nuda. – Tomáš

- Vlastivědu, protože mi nejde. – Kuba

Zrušila bych výtvarnou výchovu a pracovní činnosti. Neumím kreslit a jsem nešikovná. – Sofie

- Přírodovědu bych zrušila, nudí mě. – Niky

Čítanka, moc mi nejde čtení. – Nela

- Výtvarná výchova mě nebaví, protože neumím kreslit. – Matěj

Klárka

Píšu, píšeš, píšeme

Jak si hrají se slovy žáci 3.B

Velikonoce

Zajíček běží v lese,
pomlázku si nese.
Potom potká králíčka,
který nese vajíčka.

Spolu si je namalují
a pak spolu koledují.
Vykoledují si toho moc,
až to jedí celou noc.

(Vojtěch Šolc, Ondřej Noha,
Teodor Sobotka, Kryštof Zima)

Jaro

Na jaře je hezky,
bývají i blesky.
Venku lítá beruška,
viděla ji Květuška.

Včelky sbírají med,
letí do úlu hned.
Jaro chystá bič,
zima už je pryč.

(Antonín Kratochvíl, Patrik Hak,
Lukáš Šelmek, Matyáš Brzobohatý)

Jaro

Na jaře kvete růže,
barevná být může.
Na růži sedí beruška,
jmenuje se Květuška.

Na louce je travička,
na ní stojí kravička.
Na louce je bledule,
říkáme jí Květule.

Nabarvíme vajíčka,
nakreslíme zajíčka.
Na jaře je hezky,
koupíme si zmrzky.
(Vanessa Majerová,
Kateřina Adolfová, Nikola
Havlíková)

Velikonoční zajíček

Z lesa běží zajíček,
v ruce drží košíček.
Po cestě potkal srnku,
užovku a housenku.

Viděla je beruška,
jmenovala se Bětuška.
Přiletěla včelička,
chtěla také vajíčka.

(Jakub Hýsek, Vojtěch
Jakubec, Marek Piták)

Velikonoce

Malujeme vajíčka
pro veselého zajíčka.
Přinesl si košíček,
už byl plný vajíček.

Zazpíval nám koledu,
dali jsme mu polevu.
Měl s sebou pomlázku,
šel dál na procházku.

(Emma Vaníčková, Nela
Oudrnická, Eliška Vlková,
Dominika Nováková)

Velikonoce

Z lesa běžel zajíček,
vysypal si košíček.
Přišla za ním kmotra liška,
přenesla ho do peliška.
Sesbírala vajíčka
pro našeho zajíčka.
Když se zajíček vzbudil,
radostí ani nepromluvil.
Objal kmotřičku lištičku,
veselou jako kytičku.

(Natálie Jenčková, Emma
Holubičková, Vendula Božíková,
Amálie Svobodová)

Prachošlápek

Dominika Nováková

Prachošlápek má vousy, je malinký, má velký nos, má malé ruce a velké oči. Prachošlápek rád plive prach po zemi a maminka ho nemá ráda. A vždcky se schovává pod postel nebo pod sedačku.

Ponožkožrout

Kryštof Zima

Ponožkožrout má tvar ponožky a má velkou pus. Vždy sní jen jednu ponožku z jednoho páru. Ponožkožrout je skoro v každé domácnosti

Špehoun

Teodor Sobotka

Špehoun je asi pět centimetrů vysoký skřítek. Má tělovou barvu kůže, velké modré oči, špičaté uši a velký nos. Špehoun je stydlivý, tichý, rychlý a žije v dětském pokoji v šatní skříni, odkud špehuje.

Košofous

Ondřej Noha

Skřítek Košofous má na hlavě koš, má velké vykulené oči, obrovské nohy a dlouhé vousy. Žije v blízkosti odpadkového koše, kde dohlíží na třídění odpadu. Košofous je velmi pracovitý a šikovný, každý den dohlíží, aby lidé dobře třídili odpad.

Moje plavání

Nikol Etrychová

Sport pro mnohé nemusí znamenat nic. Naopak pro mě znamená hodně, jelikož bez sportu, který dělám, bych v podstatě nemohla žít. Sport, kterému se věnuji, je závodní plavání. I když nepatřím k těm úplně nejlepším, pořád mě to baví. Neumím si představit, že bych nepoznala ty úžasné lidi, které při tom potkávám. Mám tam nejlepšího kamaráda ze všech a ostatní jsou samozřejmě hned za ním. Úžasný je i náš trenér, protože ten nás vlastně dal všechny dohromady a jsme báječná parta. Příběh, který bych vám chtěla vyprávět, je o závodech, kde jsme se vlastně začali s kamarády bavit nejvíc. Závody se konaly minulý rok v září. Nemohla na ně jet bohužel moje kamarádka, s níž jsem se v té době bavila nejvíce. Bála jsem se, abych tam nebyla sama, a taky těch obyčejnějších věcí, jako je třeba to, že si zhorším časy a že se mi ty závody nepovedou. Když nastal den D, musela jsem vstát snad v půl pátého, jelikož nám jel autobus už kolem šesté hodiny ránní. U zastávky už stály další dvě moje kamarádky, takže jsem si přisedla k nim. Cestou na závody jsem se strašně bála, nevěděla jsem totiž, co mě čeká a nemine. Dalo by se říct, že příjezdu na místo jsme hned skočili do vody. Při rozplavání jsem si vyzkoušela všechny starty, které jsem měla plavat. Bylo jich několik. Vedla jsem si velice

dobře. A pak nastala chvíle, na kterou jsem se tak strašně netěšila. A to bylo obléknout si závodní plavky. Ono se to nezdá, ale obléct si takové závodní plavky trvá přibližně patnáct minut. Je to dlouhý a náročný proces. A pak už jsem se ani nenadála a přišel můj první start. Čekala jsem u pomocného startéra a byla jsem nervózní jako nikdy. Startér nás prvních šest přivedl k rozhodčím, moje napětí stoupalo. A už to začalo! Rozhodčí oznámil: „Na místa!“ Hned jak jsem skočila do vody, všechen stres ze mě spadl. V tu chvíli jsem se soustředila jen a jen na jedno. PLAVAT RYCHLE, PŘESNĚ, NA ČAS a to hlavní bylo BÝT PRVNÍ. Ani ne za dvě minuty jsem svých prvních 100 metrů motýlem měla odplavaných. Podívám se na časomíru a... můj sen se splnil! Mám čas pod 1:25. Všichni mi hned, jak jsem vylezla z vody, začali gratulovat. Stále jsem ale nevěděla, které místo to bude. Nečekala jsem, že to bude do třetího místa, což samozřejmě nebylo. Zbytek závodů byl vlastně stejný. Až v poslední půlhodině se tam objevil on, nyní můj nejlepší kamarád. Začali jsme se spolu bavit a sedli jsme si spolu i v autobuse. Byly to bezva závody.

Ráno

Filip Teichmann

Ráno jsem se probudil a sešel do kuchyně. Nikdo tam ale nebyl. Přišlo mi to trochu divné, ale nějak více jsem se nad tím nepozastavoval. Jako vždy jsem si udělal svačinu a vyrazil do školy. Pak se ale stalo něco divnějšího. Ani venku na ulici jsem nikoho nepotkal. Dokonce ani kamarád, se kterým jdu každé ráno do školy, na mě před svým domem nečekal. Jakmile jsem dorazil ke škole, zjistil jsem, že je zamčeno. Říkal jsem si, jestli na mě kamarád nečeká už ve škole, ale v tu chvíli jsem si pomyslel: „Jak by se tam dostal? Vždyť je přece zamčeno.“ Obešel jsem budovu školy a tam na mě zpoza rohu vykoukl nějaký člověk. Mile se usmíval a pobídl mě, ať jdu za ním. Dovedl mě do nějaké chodby, které jsem si dříve nikdy nevšiml. Po chvíli jsme vešli do jakési obrovské místnosti a tam jsem spatřil něco úžasného! Byla tam spousta věcí. Bylo tu například obří skleněné akvárium, lví výběh, nebo vánoční strom ověšený rolničkami, co dělaly cink cink. Byla tam spousta dalších věcí. Zeptal jsem se toho muže, kde to jsem, protože mi pořád bylo tohle všechno tak nějak divné. On na mě jen lehce

kývl hlavou, čímž mi naznačil, ať ho následuji. Vešli jsme do další prostorné místnosti, kde jsem spatřil podobné zázraky. Udiveně jsem si vše prohlížel a muž mě jen tiše pozoroval... Najednou jsem vedle sebe uslyšel nepříjemné pronikavé pípání. Probudil mě budík. Bohužel. Nemám rád, když prožívám takové zajímavé a záhadné věci, a najednou se proberu v tom nejlepším... Udělal jsem si jako každé ráno svačinu a vypravil se do školy. Cestou jsem potkal svého kamaráda, jako vždy, a šli jsme společně. Škola byla normálně odemčená a všechno bylo jako dřív.

Potok

Petr Olbrich

Potok mám velmi rád. Moc se mi líbí tekoucí voda, zpívají tu ptáci a ve vodě jezdí nádherně zbarvení okouni. Nejraději mám místo u vrby, z něhož pozoruji ryby. Potok je jedno z nejhezčích míst v krajině. Je tam vždycky chládek a mně je tam příjemně. Občas se k potoku přijde napít i nějaké zvíře. Ryby jsou zde pěkně vypasené, velmi rád tyto ryby chytám. Voda je tak průzračná, že je vidět až na dno. Tráva kolem je svěží, jasně zelená a je příjemná na dotyk. Všude je cítit omamná vůně.

Louka, nejlepší místo na Zemi

Zdeněk Šuk

Pro mě je nejlepším místem louka. Lehnu si a můžu poslouchat hudbu, jakoukoli, můžu dělat cokoli. Na louce můžu být sám a takový, jaký jsem, a užívat si ty chvíle. Louka by měla být posečená a v blízkosti lesa. Chci, aby posečená tráva voněla a abych cítil vůni lesa a květin rostoucích v lese. Chci, abych měl s sebou mp3 přehrávač a sluchátka, abych viděl oblohu s mraky a říkal si, co mi připomínají, co v nich vidím. Chci, abych měl s sebou svoji čtyřkolku a mohl se kdykoli projet bez toho, abych někoho štal, abych si mohl prohlédnou okolní krajinu, les i louku. Abych spatřil laň, jelena, zajíce, abych viděl různé rostliny a květiny, třeba mochnu červenou. Ale nejvíce si přeji potkat vlka. Byl bych rád, že se mi splní můj celoživotní sen. Jestli se mi někdy splní vše, o čem jsem psal, budu šťastný.

Nejkrásnější letní sen

Viktorie Prokešová

U pláže plné mušlí plavu v modrém průsvitném moři s delfíny, nádhernými barevnými rybami, které mění svoji barvu podle situace a nálady. Někdy zahlédnu i žraloka červeného nebo kraba modrého. Spatřila jsem i největší rybu, lososa jablkového, který proplouval mezi růžovými korály tyrkysového útesu. Když jsem se ocitla dál od břehu, něco mě popadlo za nohu. Nevěděla jsem, co se děje, ale snažila jsem se nepanikařit. Po delší době jsem se probudila na ostrově. Všude tu rostly exotické květiny. Zhlédla jsem vysoký mlýn, u něhož byla zahrádka a v ní rostla podivná květina. Byla celá třpytivá, s fialovými odlesky a nádhernou opojnou vůní. Trochu se podobala levanduli, ale byla mohutnější a silnější. Ve mlýně nikdo nebyl. Na stole bylo v míse připravené ovoce, ale nikdy jsem podobné neviděla. Ochutnala jsem jeden ten neznámý exotický plod. Chutnal výborně. Vystoupala jsem do druhého patra. Tam byly umístěny klece s holubicemi, které zářily bělostí. Napadlo mě klece otevřít, ale všechny holubice byly přivázené k sobě. Jedna těch holubic na mě promluvila: „Pojď s námi, neboj se!“ Poslechla jsem a letěly jsme. Letěly jsme mezi mraky, viděla jsem snad celý svět. A pak... jsem začala... padat... a padat...

Léto

Nela Bendlová

Léto je nejkrásnější roční období. Nejen proto, že je teplo, jak by vám řekl každý druhý. Léto je čas, kdy se stane vždy nejvíce věcí. Léto je, zdá se mi, nejkratší část roku, protože v létě nikdy není čas se nudit. Řekla bych, že je to naprosto nemožné. V létě vlastně nemáte ani čas přemýšlet, co bude, až skončí. Prostě se necháte unášet a najednou bum, je konec srpna. I když už nastalo září, pořád máte pocit, že jste se zasekli v létě. Do chvíle, než se vás někdo zeptá, jak jste léto strávili. To je ten bod, kdy si uvědomíte, že přichází podzim. Kdy vám už dojde, že začíná škola a do dalšího června nezažijete ten dokonalý pocit, že nemusíte nic dělat, je jen na vás, kdy přijdete domů, jestli vůbec přijdete. Zima pro mě vždy byla jen odpočinek, příprava na další léto. V létě máte tolik kamarádů!

A když přijde zima, začnete si uvědomovat, že to, jaké přátelství jste měli v létě, už nikdy nebude stejné. Je to hrozný pocit. Ale v létě je vám to jedno, v létě žijete okamžikem. Přemýšlení a utápění se v myšlenkách necháváte na zimu, na tu část roku, kdy vám dojde, že většina lidí je falešných, nebo alespoň ne takových, jaké jste je viděli dříve. Letní láska se chová stejně. V létě je všechno jasné. Uběhne jen pár týdnů a vy toho člověka začnete poznávat i z druhé strany, z té temnější. Pak vám teprve dojde, že to není člověk pro vás. Láska, která vás nakazí celým svým kouzlem, musí být dost silná, aby vydržela do zimy a do dalšího léta. Když k tomu dojde, můžu vám říct, že máte to nejsilnější pouto, co můžete mít. Jen opravdu těžký kámen to dokáže zničit. Ale v našem věku nevzniká moc tolik silných pout. Neznám nikoho stejně starého, komu by taková letní láska vydržela až do zimy. Léto je nejsilnější a nejmocnější období roku. A jako vše má i léto svou odvrácenou stranu. Je těžké ho prožít bez ztrát, bez zranění.

Pobavte se se Školákem!

Vyškrtni slova, která do příslušné řady nepatří

- myš, křeček, potkan, kočka, krysa
- kapr, žába, štika, sumec, okoun
- jablko, hruška, švestka, třešně, mango
- fíky, pomeranč, citron, limetka, mandarinka
- auto, tramvaj, brusle, vlak, metro
- kuchař, zedník, pekař, věda, herec
- žirafa, pes, zebra, lev, krokodýl

Doplň slova tak, aby vzniklo české přísloví nebo přirovnání:

Jablko nepadá daleko od
 Má vlasy jako uhel.
 Ve zdravém zdravý duch.
 Oči modré jako
 Jak se do volá, tak se z ozývá.
 Bez nejsou koláče.
 Žádný z nebe nespadl.
 Malá, taky
 Co jsi z vypustil, to už nikdy nevrátíš zpět.

Zkusíš vytvořit ROHÁČEK?

Námět, který má při vodorovném i svislém čtení stejné znění.

O L O V O
 L U K Y
 O K O
 V Y
 O

připravily Klárka, Katka, Anežka

Sestav názvy

divokých zvířat

EDVMDĚ
 RKSAN
 IKŠLA
 CNAHKA
 RESPA IKODĚV

domácích zvířat

OČKAK
 ČKEŘKE
 TONKAP
 RÍLÁKK
 BYRČIKY

zvířat na farmě

LECPISE
 COVE
 HĚJEN
 RATKÚ
 VÁKRA

Zkus vymyslet RODOVKY

Rodovka = slovní hádanka, při níž se tvoří dvě slova stejného základu.

palec - palice
 slunečník - slunečnice
 oběžník - oběžnice
 zimmník - zimnice
 had - hadice
 Alík - Alice
 krab - krabice
 čep - čepice
 slepec - slepice
 jalovec - jalovice

Pepíček přinese tatínkovi zažloutlé vysvědčení, ten je obrácí ze všech stran a povídá:

„To je tragédie, něco tak děsného jsem ještě neviděl!“

„Vid' tati, já taky ne, to jsem našel na půdě v tvé krabici.“

„Slávku, co jsi koupil mamince k narozeninám?“ ptá se spolužák svého kamaráda.
„Fotbalový míč.“
„To je dobrý dárek, ale tvoje máma přece nehraje fotbal?“
„To ne, ale ona mi taky k narozeninám dává knížky!“

"Tak co říkal tatínek na to tvoje ošklivé vysvědčení?" vyzvídá učitel na Pepíčkovi.
"Neříkal nic. A ten zub se mi stejně už viklal."

„Tati, máš dobrou paměť na obličej?“ ptá se Vendelín tatínka.
„Mám, proč to chceš vědět?“
„Tak to se ti bude hodit, protože jsem právě rozbil zrcadlo na holení.“

Tatínek si s otevřenou pusou prohlíží vysvědčení svého syna a on povídá:
„Chtěl jsi vidět samé jedničky, tak jsem si půjčil vysvědčení od kamaráda.“

Pepíček prosí tátu:
„Tati, kup mi bubnu.“
„Nekoupím, budeš mě rušit při práci.“
Pepíček: „Neboj, budu bubnovat, jen když budeš spát.“

„Honem běž pryč od té lví klece!“ křičí dohlázelec na Bertíka.

„Ale proč? Já mu přece nic neudělám!“

„Tati, můžu se odpoledne dívat na televizi?“

„Můžeš, Helenko, ale zapínat ji nesmíš!“

Ve škole dojde na zkoušení zájmen:

„Pepíčku, řekni nám příklad tří zájmen?“ vybízí učitelka.

Ve třídě, před začátkem vyučování se chlubí Pět'a:
„Dneska jsem ušetřil třicet korun, protože jsem běžel za autobusem!“
„To nic není, kdybys běžel za taxíkem, ušetřil bys minimálně stovku!“

„Pepíčku, skloňuj slovo houska.“
„Kdo, co? Houska.“
„S kým s čím? Se sýrem.“
„Ke komu, čemu? Mně.“

„Pane učiteli, potrestal byste mě za něco, co jsem neudělal?“

„No samozřejmě že ne, Pepíčku.“

„Tak to je dobře, protože jsem neudělal domácí úkol.“

Po tréninku se ptá tatínek syna, jaká byla dneska hra.

„Docela to ušlo, dal jsem dva góly.“
„A jaké bylo skóre?“ je stále zvědavý tatínek.
„1:1“

Tatínku, má maminka ve všem, co řekne, pravdu? Ptá se malý Simon svého otce.
"Ano, naprosto ve všem. A co říkala?"
"Ukázal jsem jí vysvědčení a říkala, že jsem blbej po tobě."

Zavolá si pán klučinu a ptá se ho, jak se jmenuje.
„Jako můj táta.“
„Dobře, a jak se jmenuje tvůj tatínek?“
„Přece jako já.“
„No a jak se teda oba jmenujete?“ nevzdává to pán.
„No stejně přece!“

„Dědečku, máš ještě všechny zuby?“
„Bohužel, Milánku, už nemám.“
posteskne si stařec.
„To je dobře, tak mi tady na chvíli prosím tě podrž čokoládu.“

Pan učitel dává Pepíčkovi vysvědčení, kde jsou samé čtyřky, a Pepíček povídá:

„Pane učiteli, nechci vás strašit, ale tatínek říkal, že když budu mít horší známky než trojky, tak někdo dostane pár facek.“

"Můj pes mi normálně sežral vysvědčení."
"Ty jo, cos mu za to udělal."
"Ty nejlepší a nejkrupavější řízky!"

připravila Katka

Se svými čtenáři se loučí redaktori z devátých tříd.

Kristýna – Monika – Kuba – Ivanka – Amelie – Katarína

Děkujeme jim za jejich práci a přejeme jim mnoho úspěchů na nových působištích.

Doufáme, že Školáka budou číst i nadále.

Nic lepšího totiž není! ☺

**Krásné léto a pohodové prázdniny
přejí vám všem redaktoři a redaktorky Školáka!**

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Klára Bizoňová (Klárka), Sofie Musilová (Chňapík), Kateřina Procházka (Katka), Anežka Šťavíková (Anežka) – 6.A, Matěj Havelka (Mates) – 7.A, Eliška Kobrlová (Eli) – 8.A, Kateřina Pánková (Kačka), Johana Pátková (Johanka), Marcela Rýdlová (Eggs Benedict), Kateřina Sýkorová (Káťa), Karolína Švandová (Kája) – 8.B, Monika Dědková (Monča), Kristýna Zoufalá (Kristýna) – 9.A, Jakub Bartoň (Žbrtoň), Amelie Březinová (Ami), Katarína Bizoňová (Katarína), Ivana Nocarová (Ivanka) – 9.B, Fotografie IM, obrázky žáci ZŠ.

Cena 20,-